

A MELLÉKLET TÁMOGATÓJA:

NEMZETSTRATÉGIAI KUTATÓINTÉZET

GYŰLJETEK ÖSSZE MIND!

TISZTELT OLVASÓ!

Ha Erdély tündérkert, akkor minden bizonnyal Székelyföld a tündérkert kapuja... Bükk- és tölgyfaerdőket körülölelő sűrű fenyvesek, sziklás bérceken lakó sólymok, vulkánokban lakó morgó, félelmetes óriások, gonosz várurak és szent leányok, sziklátak valósággal szétmorzsoló tündérek országában járunk.

Orbán Balázs így írja le: „Így színezn, így festeni csak Isten tud, ily nagyszerű képet csak a mindenható természet tud elővarázsolni... Kétségtelenül szép a Székelyföldnek lakott része is, de ki azt valódi nagyszerűségében akarja ismerni, annak be kell hatolni határhavasaink nagyszerű tömkelegébe, meg kell utazni azon gyönyörű hegyzorosokat, melyeket a Teremtő – mint e szép haza bűvútjait – helyezte a határszélre, s csak akkor fogja azt egész nagyszerűségében, egész pompájában ismerni.”

E vadregényes, pogány mítoszokból és szent legendákból is jól ismert ősi székely-magyar térség nemzetstratégiai értéke felbecsülhetetlen, hiszen – Magyarország mellett – a világmagyarság második/másik tömbjének számít, ugyanakkor az Erdélyben élő külhoni közösségünk belső anyaországaként is értelmezhető.

Az ott élő emberek vendégszeretete pedig legendás. A székely kapu – amelynek faragásaiban új életre kel az erdő fája – hívogató és barátságos feliratai hirdetik: „Szíves vendéglátó e háznak gazdája, ki a fáradt utast tárt karokkal várja.”

Kérem, forgassák ugyanolyan szívesen a Képmás magazin Székelyföldről és Csíksomlyóról szóló mellékletét!

SZÁSZ JENŐ

a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke